

Telefonisternas rekreationshem i Vårdsätra.

Den 7 juni 1936 invigdes ett "rekreationshem" för dåvarande Telegrafverkets kvinnliga personal i Uppsala. Detta är en avskrift av en artikel i Svensk Telefontidning från 1936. Artikeln återger till större delen ett reportage ur Uppsala Nya Tidning och utgör en beskrivning av den byggnad som telefonisterna låtit uppföra i Vårdsätra. Byggnaden finns kvar än idag 2015 (Gullvivevägen 8), men numera om- och tillbyggd och i privat ägo.

Även om fastigheten defacto ligger i Vårdsätra och inte i Sunnersta så dristar jag mig att påminna om dess bakomliggande historia.

Stig Pson Lundquist

(son till arkitekten Per Lundquist och hans fru Elsie, som var en av telefonisterna).

ETT PAR VACKRA INTERIÖRER

heller vad man kunde begära av lektyr och underhållning, för det första borgade en väl fylld bokhylla och för det andra en radioapparat, även den en gåva.

Genom en liten hall kom man så ut i köket, även det ljusmålat, med blommiga gardiner för fönstren, elektrisk kokplatta på vedspisen och rostfri diskbänk samt en stor rikedom på praktiska skåp och hyllor. Källarvåningen slutligen användes till kapprum, där finns ett cementerat förvaringsrum och toaletterum. Stugan värms upp genom ett par kaminer, den kommer ju nämligen att användas både vinter och sommar.

- Tre år å rad har telegrafverkets kvinnliga personal hyrt ett par rum i Vårdsätra gård över sommarmånaderna, berättar fröknarna Selma Torsell och Ingeborg Sundewall vid ett samtal med U.N.T. När det inte längre gick för sig, beslöt man att bygga en egen stuga, som kunde bli en tillflyktsort under alla årstider, och då bildades sommarhems-föreningen med fröken Torsell som ordförande, den räknar 130 medlemmar. Genom olika avgifter bl. a. till denna förening, 50 öre per månad och medlem, kunde man så inköpa en tomt först på 2758 kvm. av akademien, men senare har man även köpt 2/3 av ingenjör Diös bredvidliggande tomtområde, så att stugan nu har vidsträckta natursköna environger. Det är naturligtvis mycket glädjande att idén har kunnat förverkligas och kåren nu har fått ett så trivsamt mål för sina dagsutflykter, det är nämligen inte meningen att man skall övernatta i sportstugan. Det finns ju också utmärkta badplatser vid mälarstränderna alldeles i närheten, förut har man badat vid Vårdsätra brygga, men antagligen kommer villaägarföreningen i Vårdsätra, dit sportstugan anslutit sig, att anordna

badplats nere vid Ekolsnäs barnhem. På ängen nedanför stugan kommer man även att få talrika motionstillfällen, då där bl. a. skall finnas badmintonspel och andra trevliga anordningar, och efter hand hoppas man kunna skaffa sig en roddbåt. Ett önskemål, som man likaledes hoppas kunna förverkliga möjligen nästa år ärr ett staket runt tomten, men detta har i år ställt sig för dyrbart med hänsyn till alla andra utgifter. Som redan nämnts har emellertid många intresserade skänkt olika saker, bl. a. härstammar en stilig hamrad bricka från landshövdingen Linnér.

Festen i kväll torde ha alla förutsättningar att bli lyckad, förutom undfågningen kommer gästerna att glädjas vid åsynen av en myckenhet blommor på vackert dekorerade bord med levande ljus, och bland gästerna märkas telegrafkommisarie Vejde med fru, telegrafkontrollör och fru Eriksson, ingenjör och fru Lundquist, sportstugans byggmästare R. Gustafsson, Bälinge, samt förvaltare och fru Gauffin, som på många sätt välvilligt bistått vid stugbygget.”

*

Redaktionen av Sv. T. ber att få gratulera Uppsalakollegerna till det vackra rekreationshemmet, vars åstadkommande vittnar om stor energi och god sammanhållning bland medlemmarna. Det bör mana till efterföljd på andra orter.